

На основу члана 13. Закона о правобранилаштву („Службени гласник РС”, број 55/14) објављује се, на српском и енглеском језику, пресуду Европског суда за људска права по представи број 13339/11, Гавовић против Србије, која гласи:

ТРЕЋЕ ОДЕЉЕЊЕ

ПРЕДМЕТ ГАВОВИЋ против СРБИЈЕ

(Представка број 13339/11)

ПРЕСУДА

СТРАЗБУР

24. фебруар 2015. године

Ова пресуда је правоснажна али може бити предмет редакторских измена.

У предмету Гавовић против Србије,

Европски суд за људска права (Треће одељење), на заседању Одбора у саставу:

Ján Šikuta, *председник,*

Dragoljub Popović,

Iulia Antoanella Motoc, *судије,*

и Marialena Tsirlī, *заменик секретара Одељења,*

После већања на затвореној седници 3. фебруара 2015. године,

Доноси следећу пресуду, која је усвојена тог дана:

ПОСТУПАК

1. Предмет је формиран на основу представке (број 13339/11) против Републике Србије коју је Суду поднео, према члану 34. Конвенције за заштиту људских права и основних слобода (у даљем тексту: „Конвенција”) српски држављанин, господин Милован Гавовић (у даљем тексту: „Подносилац представке”), 30. децембра 2010. године.

2. Подносиоца представке заступала је госпођа Р. Гарибовић, адвокат из Новог Пазара. Владу Србије (у даљем тексту: „Влада”) заступао је њен заступник, госпођа В. Родић.

3. Представка је 20. децембра 2012. године прослеђена Влади.

ЧИЊЕНИЦЕ

I. ОКОЛНОСТИ ПРЕДМЕТА

A. Увод

4. Подносилац представке рођен је 1963. године и живи у Чајетини.

5. Он је био запослен у предузећу *Ракета – Путнички Саобраћај АД*, са седиштем у Ужицу (у даљем тексту: „дужник”).

B. Парнични поступак који је покренуо подносилац представке

6. Пошто дужник није испунио своје обавезе према запосленима, подносилац представке је покренуо парницу, тражећи исплату неисплаћених плата и разних доприноса за социјално осигурање.

7. Општински суд у Ужицу је 10. јула 2007. године донео одлуку којом се дужнику налаже да му исплати одређени износ. Ова одлука постала је правоснажна 7. септембра 2007. године.

8. Због пропуста дужника да изврши своје обавезе из одлуке, подносилац представке је поднео предлог за извршење. Општински суд из Пожеге је 17. марта 2009. године донео решење о извршењу у том смислу.

B. Стечајни поступак

9. Привредни суд у Ужицу је 12. јула 2010. године отворио стечајни поступак у односу на дужника. Због тога је извршни поступак који је био у току против дужника, обустављен.

10. Подносилац представке је уредно пријавио своје потраживање у стечајном поступку на основу горе наведене судске одлуке.

11. Суд је 8. јуна 2011. године признао потраживање подносиоца представке.

12. Пуномоћник подносиоца представке је 31. јула 2014. године обавестио Суд да је одлука о којој је реч била делимично извршена у стечајном поступку.

13. Стечајни поступак у односу на дужника је још у току.

Г. Статус дужника

14. Дужник, који је пословао као друштвено предузеће, приватизован је 27. децембра 2002. године.

15. Приватизација је 17. јула 2007. године поништена зато што купац о коме је реч није испунио своје уговорне обавезе.

16. Након поништења дужникове приватизације држава је имала у власништву 58,18% акција предузећа.

17. Држава је 11. децембра 2008. године продала своје акције приватном предузећу.

II. РЕЛЕВАНТНО ДОМАЋЕ ПРАВО И ПРАКСА

18. Релевантно домаће право о статусу друштвених предузећа, извршним и стечајним поступцима изнето је у предметима *Р. Качанор и други против Србије*, бр. 2269/06 и друге, ст. 57–64. и ст. 71–76, 15. јануар 2008. године и *Јовичић и други против Србије* (одлука), број 37270/11, ст. 88–93, 15. октобар 2013. године. Штавише, пракса Уставног суда у односу на друштвена предузећа, заједно са релевантним одредбама о уставним жалбама и приватизацији друштвених предузећа, изнета је у одлуци о допуштености у предмету *Маринковић против Србије* (одлука), број 5353/11, ст. 26–29. и ст. 31–44, 29. јануар 2013. године; у пресуди *Маринковић против Србије*, број 5353/11, ст. 29–32, 22. октобар 2013. године.

ПРАВО

I. НАВОДНА ПОВРЕДА ЧЛ. 6. СТАВ 1. И 13. КОНВЕНЦИЈЕ И ЧЛАНА 1. ПРОТОКОЛА БРОЈ 1 КОНВЕНЦИЈЕ

19. Подносилац представке се притуживао због пропуста Тужене државе да изврши правоснажну судску одлуку донету у његову корист против дужника и због непостојања делотворног правног лека с тим у вези. Релевантне одредбе члана 6. став 1. и 13. Конвенције, као и члана 1. Протокола број 1 гласе како следи:

Члан 6. став 1.

„Свако, током одлучивања о његовим грађанским правима и обавезама ..., има право на правичну ... расправу у разумном року ... пред ... судом,”

Члан 1. Протокола број 1

„Свако физичко и правно лице има право на неометано уживање своје имовине. Нико не може бити лишен своје имовине, осим у јавном интересу и под условима предвиђеним законом и општим начелима међународног права.

Претходне одредбе, међутим, ни на који начин не утичу на право државе да примењује законе које сматра потребним да би регулисала коришћење имовине у складу с општим интересима или да би обезбедила наплату пореза или других дажбина или казни.”

Члан 13.

„Свако коме су повређена права и слободе предвиђени у овој Конвенцији има право на делотворан правни лек пред националним властима, без обзира на то да ли су повреду извршила лица која су поступала у службеном својству.”

А. Допуштеност

20. Влада је тврдила да је представка некомпатибилна *ratione personae* са одредбама Конвенције и/или да је недопуштена због неисцрпености правних лекова.

21. Суд подсећа да је већ разматрао сличне аргументе и да их је одбацио (види, на пример, пресуде у предмету *Р. Качапор и друге*, став 114. и *Маринковић*, став 39, обе цитиране у горњем тексту; и одлуке у предмету *Маринковић*, став 59. и *Јовичић и други*, став 102, обе цитиране у горњем тексту). Он не види ниједан разлог да одступи од овог приступа у конкретном предмету. Према томе, Суд одлучује да одбаци примедбе Владе на допуштеност.

22. Пошто представка није ни очигледно неоснована у смислу члана 35. став 3 (а) Конвенције ни недопуштена по неком другом основу, она се мора прогласити допуштеном.

Б. Основаност

23. Суд примећује да правоснажна судска одлука донета у корист подносиоца представке није до данас извршена.

24. Суд примећује да је често утврђивао повреде члана 6. Конвенције и/или члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију у предметима који покрећу питања слична питањима у предметном случају (видети *Р. Качапор и друге*, цитирана у горњем тексту, ст. 115–116. и став 120; *Марчић и други*, број 17556/05, став 60, 30. Октобар 2007. године; *Црнишанин и други против Србије*, бр. 35835/05, 43548/05, 43569/05 and 36986/06, ст. 123–124. и ст. 133–134, 13. јануар 2009. године; *Рашковић и Милуновић против Србије*, бр. 1789/07 и 28058/07, став 74. и став 79, 31. мај 2011. године и *Адамовић*, број 41703/06, став 41, 2. октобар 2012. године).

25. Пошто је размотрио сав материјал који му је достављен, Суд сматра да Влада није изнела ниједну чињеницу ни аргумент који би га могли убедити да усвоји другачији закључак у постојећим околностима. Према томе, дошло је до повреде члана 6. Конвенције и члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију.

26. Пошто је усвојио овај закључак, Суд сматра да није неопходно да разматра суштински исту притужбу према члану 13. Конвенције (видети, уз одговарајуће измене, *Кин-Стиб и Мајкић против Србије*, број 12312/05, став 90, 20. април 2010. године).

II. ПРИМЕНА ЧЛАНА 41. КОНВЕНЦИЈЕ

27. Члан 41. Конвенције прописује:

„Када Суд утврди прекршај Конвенције или протокола уз њу, а унутрашње право Високе стране уговорнице у питању омогућава само делимичну одштету, Суд ће, ако је то потребно, пружити правично задовољење оштећеној странци.”

А. Штета, трошкови

28. Подносилац представке је тражио да држави буде наложено да му исплати, из сопствених средстава, суму досуђену правоснажном судском одлуком донетом у његову корист, као и трошкове извршног поступка, и још 2.500 евра (ЕУР) на име нематеријалне штете.

29. Влада је сматрала да су ови захтеви претерани и неоправдани.

30. С обзиром на повреде утврђене у овом предмету и сопствену судску праксу (видети, на пример, *Р. Качанор и друге*, ст. 123-26; и *Црнишанин и други*, цитирана у горњем тексту, став 139.), Суд сматра да Влада треба да исплати подносиоцу представке суму досуђену правоснажном домаћом одлуком од 10. јула 2007. године, умањену за износ који је можда већ исплаћен по овом основу.

31. У односу на нематеријалну штету, Суд сматра да је подносилац представке претрпео одређени нематеријални губитак због повреда Конвенције у овом предмету. Конкретан тражени износ је, међутим, претеран. Процењујући на основу правичности, како се то захтева чланом 41. Конвенције, Суд сматра да је оправдано да се подносиоцу представке досуди 2.000 евра на име нематеријалне штете, као и трошкова (види *Стошић против Србије*, број 64931/10, ст. 66. и 67, 1. октобар 2013. године).

Б. Затезна камата

32. Суд сматра да је примерено да затезна камата буде заснована на најнижој каматној стопи Европске централе банке уз додатак од три процентна поена.

ИЗ ТИХ РАЗЛОГА, СУД, ЈЕДНОГЛАСНО,

1. *Проглашава* представку допуштеном;
2. *Утврђује* да је дошло до повреде члана 6. Конвенције и члана 1. Протокола број 1 уз Конвенцију;
3. *Утврђује* да нема потребе да се разматра притужба према члану 13. Конвенције;
4. *Утврђује*
 - (а) да Тужена држава треба да исплати подносиоцу представке, из сопствених средстава и у року од три месеца, износ досуђен правоснажном домаћом пресудом донетом у његову корист 10. јула 2007. године, као и утврђене трошкове извршног поступка, умањене за све износе који су можда већ исплаћени по овом основу;
 - (б) да Тужена држава треба да исплати подносиоцу представке, у истом року, 2.000 евра (две хиљаде евра) на име нематеријалне штете, трошкова, заједно са

порезом који се може платити на овај износ, који ће се претворити у валуту Тужене државе према курсу важећем на дан исплате;

(в) да по истеку горе наведена три месеца до исплате, треба платити обичну камату на горе наведене износе по стопи која је једнака најнижој каматној стопи Европске централне банке уз додатак од три процентна поена;

5. *Одбија* преостали део захтева подносиоца представке за правично задовољење.

Састављено на енглеском језику и достављено у писаној форми на дан 24. фебруара 2014. године, у складу са правилом 77 ст. 2. и 3. Пословника Суда.

Marialena Tsirli

Заменик секретара

Ján Šikuta

Председник